

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209339
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814209339.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. G. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, Farská 32. 071 01 Michalovce, IČO: 42 331 579, zast. JUDr. Imrich Hrubý, Advokátska kancelária, Farská 32, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 2.248,61 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7C/423/2014-83 zo dňa 06.02.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 409,39 Eur.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 553,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vyslovil, že žalovanej nepriznáva náhradu trov konania.

Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 409,37 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52; 53 ods. 1, 5; 420; 442 ods. 1; 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§3; 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.; § 43 ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvy o pripojení a dodatky k zmluvám o pripojení, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby. Žalovaná sumy za tieto služby tak, ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradila.

Na základe vyššie uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 553,61 eur je opodstatnený.

Preto žalobe v tejto časti vyhovel.

Keďže žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý jej žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostala do omeškania dňom 26.07.2013, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanej na plnenie v pokuse o pokonávku.

Ďalším žalobcom uplatňovaný nárok predstavoval nárok na zaplatenie sumy 1.695,- eur titulom náhrady škody, pričom škoda má predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a tzv. akciovou cenou.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v dodatku k zmluve vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov.

Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/197).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou.

Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neunesol dôkazné bremeno.

Preto súd prvého stupňa žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 1.695,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. §§ 137 a 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že žalobca mal úspech v časti o zaplatenie sumy za neuhradené služby vo výške 553,61 eura s príslušenstvom, čo predstavuje 25 % zo žalovanej sumy a neúspech mal v časti o zaplatenie sumy 1.695 eur,- (75%), v ktorej súd žalobu zamietol, čo predstavuje úspech žalovanej. Takto po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania v pomere 50%. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani zo spisu nevyplynuli, rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal.

Vo vzťahu medzi vedľajším účastníkom na strane žalovanej a žalobcom rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal plnú náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva žalovanej ako spotrebiteľa, a to vo vzťahu k nároku žalobcu, ktorý si uplatnil titulom náhrady škody, nakoľko v tejto časti súd žalobu zamietol.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 cit. bola suma uplatňovaná titulom náhrady škody 1.695,- eur.

Trovy právneho zastúpenia tak ako boli zástupcom vedľajšieho účastníka vyčíslené pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej služby po 81,33 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie, účasť na pojednávaní dňa 06.02.2015) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d), teda odmena spolu 243,99 eura, režijný paušál 3 krát za úkon v roku 2015 po 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 25,17 eura. Taktiež priznal náhradu za stratu času na ceste N. - G. Y. L. a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 06.02.2015, a to v sume 55,92 eura za štyri polhodiny (jedna polhodina 13,98 eura) a cestovné za cestu na pojednávanie na súd dňa 06.02.2015 motorovým vozidlom W. F. H. N. XXXDH- N. - G. nad L. a späť pri počte 63 kilometrov, priemernej spotrebe 5,5 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,308 eura/l a základnej náhrade 0,183 eura vo výške 16,06 eura. Právny zástupca je platcom DPH, preto mu priznal aj DPH v sume 68,23 eura podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 341,14 eura (odmena + režijný paušál + náhrada za stratu času + cestovné), teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 409,37 eura, ktoré uložil zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní namietal, že z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, že vedľajší účastník predložil súdu súhlas žalovanej so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. keďže vedľajší účastník súhlas žalovanej so vstupom do konania nepredložil, žalobca navrhuje v súlade s ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v platnom znení na vstup vedľajšieho účastníka neprihliadať a nepriznať mu náhradu trov konania, pretože od 01.01.2015 musí vedľajší účastník disponovať súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník.

Vo vyjadrení uviedol, že do konania vstúpil legitímne oznámením doručeným súdu dňa 15.12.2014, t. j. v dobe, keď novela Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 93 ods. 3 nebola účinná. Účinnosť nadobudla dňom 01.01.2015. V danej veci sa povinnosť doručiť súhlas žalovanej, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, na združenie nevzťahuje. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne skončeného konania). Výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom do konania na jeho strane nie je potrebný. Rozsudok v jeho napadnutom výroku je vecne správny.

Preto vedľajší účastník navrhol rozsudok v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie:

"Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."

Tento zákon nadobudol účinnosť dňa 01.01.2015.

Odvolací súd rešpektujúc ústavnú zásadu práva na spravodlivý proces po preskúmaní veci konštatuje, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je potrebné posudzovať podľa zákonna účinného v čase jeho vstupu do konania.

Rozhodujúce je, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bol prvostupňovému súdu oznámený dňa 15.12.2014.

V čase vstupu združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej sa explicitne zákonom súhlas účastníka, na strane ktorého vystupovať v konaní mieni, nevyžadoval tak, ako to predpokladali právne predpisy účinné v čase oznámenia vstupu.

Odvolací súd konštatuje, že iba takýto ústavnokonformný výklad dáva zadosť zásade práva na spravodlivý proces.

Pre vstup Združenia na ochranu spotrebiteľov Slovenska, so sídlom Farská 32, Michalovce, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej boli splnené všetky zákonné predpoklady.

Z uvedeného dôvodu je odvolacia námietka žalobcu, že na vstup združenia do konania nie je možné prihliadať, nedôvodná.

Súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi priznal plnú náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva žalovanej ako spotrebiteľa, a to vo vzťahu k nároku žalobcu, ktorý si uplatnil titulom náhrady škody, nakoľko v tejto časti súd žalobu zamietol.

Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti. t. j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 409,39 eura podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.